

Svenska recensioner av "Sing a Song fighter!" Blood Music 2005

Blood Music "Sing a song fighter", Dagens Nyheter

Dags för nästa fantastiska sidospår från begåvningsreserven First Floor Power. Nog för att FFP gjort popmusik som verkligen förtjänar att kallas "egensinnig", till skillnad från så många andra som slentrianbelönas med ordet.

Men det tycks ändå som om något kreativt lyckohjul snurrar extra fort när medlemmarna drar i väg i soloprojekt som inte sällan inbegriper fullt av andra musiker.

Karl-Jonas Winqvists Blood Music är precis lika outgrundligt bra och vilt spretande som Jenny Wilsons soloskiva från i våras, utan jämförelser i övrigt. Blood Music låter inte som något annat - och varken som ett band eller som en enmansshow. Snarare som allt slags skev, lojt svängig, sött uppfinningsrik amerikansk småbolagspop på en gång kört genom en mycket självständig hjärna. "Sing a song fighter" är allt som samtida tråkig gitarrbaserad smart popmusik inte är. Och Karl-Jonas Winqvist använder aldrig sin arty pop-verktygslåda - full med balalajkor, dragspel, stråkar och saxofoner - som kosmetika för att dölja bristen på innehåll. Den här skivan är som en gripande feelgoodfilm man vill se om så fort den tagit slut.

Malena Rydell, Dagens Nyheter, 12 Oktober 2005

<http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=1051&a=473191>

Blood Music "Sing a song fighter" Svenska Dagbladet, Betyg 5/6

Karl-Jonas Winqvist från First Floor Power. Det surrades om hans debut-soloalbum redan för några år sedan, men ett antal hjärnoperationer gjorde att skivsläppet drog ut på tiden. Men resultatet var värt all väntan och Sing a song fighter är en underbart egen skiva.

The Hair är en söt och livsbejakande popsång med balalajka, mandolin, beatbox och mellotron. Rumours travel fast är en charmigt egensinnig låt som med fiol- och klarinettspel vänder och vrider ut och in på sig själv. Det märks att varje låt på Sing a song fighter betyder något alldeles speciellt.

Kristin Lundell, Svenska Dagbladet, 19 Oktober, 2005

http://www.svd.se/dynamiskt/rec_skivor/did_10807507.asp

Blood Music "Sing A Song Fighter!" Sonic, Betyg 8/10

Det har varit mycket tjo och tjim kring Jenny Wilson det här året. Med all rätt. Tiden har nu även kommit för att blickarna ska riktas mot hennes First Floor Power-kollega Karl-Jonas Winqvist. som under namnet Blood Music ger ut sin efterlängtrade solodebut. ända sedan 2003 har det tisslats om detta album, men på grund av Winqvists många och långa sjukhusvistelser (för

hjärnoperationer) har del tagit längre tid än väntat, Och det, om jag tillåts säga så, var tur. Alla de där timmarna i vita rum har nämligen burit Ijuva popfrukter, Själva titeln är också en produkt av sjukdomstiden, En sänggranne tyckte att "sing a song fighter" var en mer passande beskrivning på Winqvist än den devalverade termen singer songwriter, Och även om många av låtarna karakteriseras av en försiktighet finns här samtidigt en tydlig kamplust. Men även en allomfattande tacksamhet. "Ain't it good to be around, ain't it good to be alive?", sjunger Winqvist i tillbakalutat uppslupna "The Hair", Nästa spår, "It's a Party", är en av årets mest finstämda och rörande popballader. Antingen görs dar en bokstavlig återgivning av ett återforeningsparty, med betraktelser av ansikten Från förr, Men på något satt kanns texten som en mer övergripande metafor för hur vi i livet rör oss mellan olika rum, människor och perioder. Alltid på jakt efter »something that matters«, Oavsett tolkning, så vackert. Winqvist sjunger med en Ijus och skör stämma, som både rymmer naivitet och luttrad erfarenhet. Rent musikaliskt ar det mest intressanta draget det lätt folkmusikpraglade, som kanske inte är så tydligt vid en första lyssning, Men här och där poppar de upp. Balalajkor, dragspel och skont gnisslande fioler, som i »Rumours Travel Fast«, Och det fenomenala singelsläppet »There is a War in Almost Every Corner«, med luftigt arrangemang och soluppgångsekande körsång, borde kunna tilltala alia fans av Belle & Sebastian, The Hidden Cameras och Jens lekman.

Erik Augustin Palm, Sonic nr 25 November, 2005

Blood Music "Sing a song fighter" Kristianstadbladet, Betyg 4/5

Blood Music är ett alias för Karl-Jonas Winqvist som vi fram till nu känt som en av de tongivande medlemmarna i First Floor Power. På solokvist fortsätter Karl-Jonas i samma anda. Kantig, avskalad, pop med tydliga melodier och få gitarrer men gärna en mandolin eller ett glockenspiel. Han sjunger utan att sjunga, lite som en svensk kusin till David Byrne. En berättare. Men det låter bra, eget och intressant.

Det vilar något mycket sympatiskt över "Sing A Song Fighter!". Winquist har en hjärna som djävlas. Ett flertal långa sjukhusvistelser till följd av allvarliga hjärnoperationer verkar bara ha stärkt hans livslust. "Ain't it good to be around/ Ain't it good to be alive" sjunger han i "The Hair". En smått osannolik berättelse om en kvinna som gett honom en peruk. Säkert sann dessutom.

Blood Musics debut är en ädel sten i den inhemska musikskatten. Han må låta lite tafatt och naiv, men den som väl släpper in Winqvist i sitt hjärta kommer att uppleva det stora i det lilla. Skarpögd, uppriktig och humant reflekterande bjuder Winqvist på hela sig. Tack för det, fighter!

Christer Paulstrup, Kristianstadbladet, 8 Oktober 2005

<http://www.kristianstadsbladet.se/apps/pbcs.dll/article?AID=/20051008/SKIVOR/110080810/1174/RECENSIONER>

Blood Music "Sing a song fighter", Dagens Skiva, Betyg 7/10

Det finns hopp

Första känslan när jag lyssnar på Karl-Jonas, om det så är i First Floor Power eller här själv som en sing-a-song-fighter, är att det kryper i mig. Det känns fel, eller kanske konstigt. Men så känner jag efter på riktigt och så slår det mig. Det är bara värme i Riddar Kalos hjärta av sten.

Hans sånger är små små försynta explosioner av kärlek till livet. Men inte utan att se svärtan eller med påklistrad lycka. Snarare svaga leenden med en melankolisk blick. Lyssna bara på Emely Ahlséns och Martin Linders saxofoner i "I am Your Taxi" eller Karl-Jonas klockspel på "It's a Party".

Som vanligt är Karl-Jonas sjukdomshistoria en av hans stora inspirationskällor. Eller rättare sagt det sätt den fått honom att se på livet. Det ger fokus på det som är viktigt. Smått blir så litet. Varför yvas över det som egentligen inte spelar någon roll?

Karl-Jonas sjunger: Ain't it good to be around! Ain't it good to be alive! Det är den lyckan som gör First Floor Power. Det är den lyckan som gör Blood Music. Ungefär på samma sätt som berättelsen om när John Lennon träffade Yoko Ono, eller snarare hennes konstverk. Jag läste någonstans att på Yokos utställning bestod ett av konstverken av ett ord man bara kunde läsa med förstoringsglas om man stod på en stege mitt i rummet. Ordet var Ja och Lennon ska ha sagt att hade det stått något annat hade det aldrig blivit något mellan honom och Yoko. Jag har samma känslor för en liten knapp jag fick tag på i samband med FFP:s första skiva. Det står bara skivtiteln "There is Hope". Hade det stått något annat hade de aldrig haft en så stark plats i mitt hjärta. Den knappen definierar FFP mer än något annat. Hopp om livet.

Istället ska man yvas över de viktiga sakerna. Som musiken. Som kärleken. Och där är hans andra stora inspirationskälla. Många sånger skimrar av hans musa, Jenny Wilson, trots att hon inte är där. Saknad, trängtan och ett visst mått av hopp. Men ändå avmätt och återhållsamt. Inte förblindande. Oh, out of my mind / Oh, eyes open wide / But I don't think it shows

Istället ser hans sig nyfiket omkring och tolkar världen omkring honom. Oavsett om det är en The Roches-cover eller helt egna betraktelser. Och det är hans blick som är den röda tråden genom skivan, trots skiftningar i både sättning och arrangemang. Karl-Jonas är det enda som är viktigt på skivan. Trots att sättningen omkring är utmärkt. Det är han som katalyseras genom medmusikanterna. Och utan honom skulle deras insatser inte leva. Hur väl de än fungerar.

Kal Ström, Dagens skiva 24 Oktober 2005

<http://www.dagensskiva.com/index.asp?datum=2005-10-24&sokt=blood>

Blood Music "Sing a song fighter", Gotlands Allehanda

Karl-Jonas Winqvist spelar till vardags i det charmiga popbandet First Floor Power som med sitt

säregna uttryck kommit att bryta ny mark på den svenska popscenen. Jag är på alla sätt positivt inställd till First Floor Power. Det är bara en sak. Jag kan på rak arm inte nynna på fler än två, tre låtar från deras katalog. Inte för att jag inte gillar den. Det är något annat som sätter käppar i hjulen. Med Blood Music är förhållandet det omvända. Jag spelar skivan hela tiden. Sjunger med, klappar händerna, dricker kaffe tillsammans med den, tar med den på promenad och diskuterar lagom komplicerade frågor. Det här är lågmäld, men nyfiket glad popmusik av allra bästa märke. Gotlands Allehanda. Oktober 2005

Blood Music "Sing a song fighter", Metica Betyg 8/10

Först valde Jenny Wilson att solodebutera som ett sidoprojekt till gruppen First Floor Power. Därefter fattade låtskrivaren och sångaren Karl-Jonas Winqvist samma beslut. Resultatet blev "Sing a Song Fighter", ett lättsamt men ändå spännande debutalbum, en elektronisk gnista i den bitvis trista popvärlden.

Övervägande låtar på skivan är ackompanjerade av piano eller stråkar, uppbackat med körer, dragspel och saxofon, vilket ger ett högst ordinärt intryck. Under inledande stycket 'Wintercold' gästar Sara Wilson, och i skivans enligt mig tråkigaste låt, 'I am your Taxi', ställer Jenny Wilson upp och körar. Förutom dem gästar även Per Lager och Adam Kammerland från Pluxus.

Om man nu får lov att jämföra First Floor Power-solokarriärer, så känns Blood Music betydligt mer intressant än Jenny Wilson. Vem kan motstå en snubbe som bjuder in till party och tar hjälp av balalajka för att göra från musik?

"Sing a Song Fighter" innehåller en del ojämna spår, men de riktigt lysande låtarna väger upp rejält. Lyssna bara på briljanta "And she is the Future" där samtliga textrader inleds med just ett "And". Eller varför inte kyliga spåret "Wintercold", en fin kontrast till ett hett debutalbum. Låttips: 'Wintercold', 'There is a War in Almost Every Corner', 'It's a Party' och 'And she is the Future'.

Patricia Joneström, Metica, Oktober 2005

http://www.metica.se/reviews/review_result.php?r_id=1623

Blood Music "Sing a song fighter", Östran/Nyhetera fredagen 28 oktober

...Över till något helt annat. En ny skiva som rekommenderas starkt. Albumet Sing A Song Fighter! med Blood Music. Blood Music är Karl Jonas Winqvist. Alltså den geniale hjärnan i First Floor Power som under många år varit det bästa bandet i det som kallas den svenska indiepopscenen. I år har First Floor Power-medlemmen Jenny Wilson blivit hyllad för sin egen skiva. Förvisso ganska ok men den låter ju som en halvdan First Floor Power och når bara 10-20 % av First Floor Power skivornas kvaliteter. Blood Music påminner också en hel del om FFP. Givetvis. En så säregen låtskrivare och personlig röst känns givetvis igen. Karl Jonas Winqvist har alltid gjort musik utan regler, utan skyggglappar. Musik som låter på sitt eget vis. Som snirklar

sig fram längs egna vägar. Jämfört med FFP är detta möjligen lite mer disciplinerad musik, kanske en aning mer normalstrukturerad i låtbyggnader. Vilket inte betyder att Blood Music är i närheten av något mainstream. Bra texter, bra låtar, personlig musik. Låtar som trots att de är lite kantiga och spretiga ändå har ett självklart melodiskt flyt. Karl Jonas röst och piano dominerar förstås, han spelar också trummor och en del annat. En del är sparsamt arrangerat, annat förstärks med cello, fiol, klarinett och saxofon. Förhoppningsvis kommer Blood Music att uppmärksammas på allvar. Sing A Song Fighter! är en väldigt mycket bättre skiva än den som Karl Jonas Winqvists First Floor Power-kollega Jenny Wilson har gjort.

Östran/Nyheterna fredagen 28 oktober

http://www.ostrasmaland.se/artikel.php?id=323513&avdelning_2=52

Blood Music "Sing a song fighter", Helsingborgs Dagblad, Betyg 3/5

Extremt arty pop från First Floor Powers Karl-Jonas Winqvist. Blood Musics debut "Sing a song fighter" domineras av pratsjungna låtar där gitarrer ofta trängs undan av mandoliner, glockenspiel och handklappningar. Musiken är en märklig blandning av 60-tals loungemusik och skruvad pop och texterna är lika naivt enkla som intellektuellt komplexa. Gillar man First Floor Power kommer man att gilla Blood Music. Själv tycker jag det är lite för mycket hjärna och lite för lite hjärta i musiken. Fast texterna är som sagt snorbra, och snyggt är det, så jag kanske ändrar mig om en månad.

Torgny Nilsson, Helsingborgs Dagblad 15 Oktober 2005

<http://hd.se/noje/skivor/detalj.shtml?id=36467>

Blood Music "Sing a song fighter", Göteborgs Fria Tidning,

Med stort fighterhjärta

Sing a song fighter är ett efterlängt album. Jag hörde en låt för några år sedan och blev förtjust, men albumet lät vänta på sig. Men nu är det alltså här. Karl-Jonas Winqvist, alias Blood music, sjunger och spelar annars klaviatur i First Floor Power, FFP. Han är den andra medlemmen därifrån som inom en kort period släppt soloalbum; Jenny Wilsons hyllade solodebut kom tidigare i år. Det aviga och lite spretiga sound som kännetecknar FFP finns även på Sing a song fighter men är här mer avskalat och enkelt. Flera låtar innehåller visserligen arrangemang med klarinett, flöjt, saxofon, balalaika och stråkar men det är inte på något sätt bombastiskt utan mer trevande och försiktigt. Ibland låter det rätt otidsenligt, som om låtarna är inspelade direkt efter musiklektionen i högstadiet, och då menar jag spontant och med mycket känsla.

Winqvist karaktäristiska, lite pratsjungande och sorgsna sång passar väl till de direkta och lätt tragikomiska texterna. Ibland påminner de lite om Jens Lekmans med sina drastiska ordval och liknelser. Sing a song fighter är en väldig massa olika saker; egensinnigt poppig, vemodigt svängig och framför allt omöjlig att motstå.

Åsa Norberg, Göteborgs Fria Tidning, 2005-11-04
<http://www.goteborgsfria.nu/artikel/5780>